

Radek Beňo

bankéř, šéf fanklubu Hany Zagorové

Když se řekne Hana Zagorová, tak se mi vybaví písnička *Sloky trochu smutné lásky*, která na mě zapůsobila tak, že jsem si řekl, že musím poznat tu paní s tak smutným osudem. Kdysi jsem do jedné ankety napsal, že Hana Zagorová je pro mě smysl mého života. Dnes bych to opravil a napsal bych, že je spíše pevnou součástí mého života. Tím, kdo ho tak trošku i ovlivňuje.

Lýdia Beňová, jeho žena

Hanka je pro mě zosobněním slova osud. Někdo nebo něco, možná osud, zařídil, že jsem prošla sítím lidí, kteří měli štěstí patřit do okruhu jejích kamarádů. Čím víc jsem s ní byla, tím víc se ze zakomplexované holky stávala mladá sebevědomá žena. Na jednom z prvních setkání fanklubu jsem potkala kluka, který se stal mým mužem. Když se nám pak narodil syn, byla to Hanka, kdo mi večer před porodem přišel udělat křížek na čelo. Můj život je s ní neodmyslitelně spojen.

Měl jsem v šuplíčku nejméně deset věcí, o kterých mi paní Hegerová řekla: „Jé, to je snad pěkný, až krásný, ale tohle já zpívat nemůžu. Pro tohleto se ti musí ještě někdo narodit. Někdo krásnej, mladej, mimořádněj a pořád tak nějak něžně, vášnivě a přitom potichoučku zamilovanej. A taky někdo, kdo si už něco opravdovýho a taky tvrdýho prožil." (Konec citace, H. H. 1975, zapsal jsem si tehdy). No a to byla přesná Hanka Zagorová!

Honza Musil

moderátor

Už jako kluk jsem miloval její písničky. Povzbuzují a dávají naději. Hanka dává naději. Věřím v setkání, která, byť jen při krátkých chvílích, naplní vaši duši nábojem energie a chutí do života. Hanka je moje osudové setkání a já jsem za ně moc rád.

Michal Kocourek

ředitel divadla Kalich

Je to dáma. Velmi si jí vážím za to, jak je obětavá, vždy připravená pomoci a vyjít jiným vstříc. Spolupracujeme od roku 2007. Věděl jsem, že odmítala nabídky na muzikály, přesto jsem jí zkusil nabídnout roli v *Jacku Rozparovači*. Můj company manager jí telefonoval, když byla zrovna v Malaze. Kupodivu řekla, že bychom se po jejím návratu mohli sejít. Začali jsme se o roli bavit. Vašo Patejdl pro ni napsal píseň, původně nevelká role, kterou jsme pro ni vytvořili, se začala vyvíjet a stala se z ní jedna z nejdůležitějších. V pracovní oblasti je absolutní profesionál. Pro mě je však důležité to, že jsem v ní potkal vzácného člověka. Jsem moc rád, že jsem se s ní seznámil, a doufám, že z mého života nezmizí. Přál bych si, aby bylo více lidí takových, jako je ona.

Petr Rezek

zpěvák

Snad tisíckrát ve své pěvecké kariéře jsem dostal od novinářů otázku: „Jak bys charakterizoval Hanu Zagorovou?“ A protože moje odpovědi byly vždy stejné, připadá mi, že každá další odpověď by mohla znít jaksi servilně. Fakt, že jsme s dvacetiletou pauzou spolu již 16 let na koncertním pódiu, hovoří za vše. Je vlastně odpovědí na znovu položenou otázku. Hana Zagorová je stoprocentní profesionál, má nevšední vkus při výběru repertoáru. Klade důraz na nejkvalitnější text a sama takový text dokáže napsat. Je naprosto nekompromisní ve svých rozhodnutích, což je jeden z důležitých faktorů jejích mnohých úspěchů. Na koncertech dokáže navodit atmosféru, která odpovídá jejím představám i očekáváním publika. Nemá, jak sama říká, ráda „stojaté vody“, jinými slovy, stále vymýšlí nové projekty, mám na mysli její úspěšné televizní talk show. Má cit pro posouzení momentální situace. V kapele jsme ji s nadsázkou podezřívali z čarodějnictví. Pamatuju, že nám oběma často stačil vzájemný letmý pohled a věděli jsme, „oč běží“. Hana Zagorová je zpěvačka, která dokonale odvádí svou práci, kamarádská, a abych nezapomněl, je skvělá kuchařka.

Ondřej Ruml

zpěvák

Jako kluk jsem Hanku poprvé zaregistroval v písni k dětskému seriáu *Tom a Jerry* a později na desce *Šmoulové*. Tehdy by mě ani ve snu nenapado, že si mě pozve na svůj koncert do Lucerny. Když se tak stalo, cítil jsem se nesmírně poctěn. Rozhodl jsem se ale poznat její tvorbu trochu víc. A nestačil jsem se divit. Objevil jsem úžasnou, citlivou šansoniérku, která občas zpívá i popové písničky, a ty také od ní většina lidí zná. Pro mě osobně ale její síla tkví právě v šansonech a ve skutečném prožitku, který do nich dává. Na naše osobní setkání a následné zpívání vzpomínám taky moc rád. Hanka vycítila, že jsem dost nervózní a velmi mi pomohla cítit se vedle ní dobře. V takových situacích stačí vlídný, upřímný úsměv a pár vhodných slov. Vystihla to úplně přesně, na ten večer nikdy nezapomenu.

Jaroslav Telekeš

autor webových stránek www.zagorovahana.cz

Můj dík Hance začal, když jsem si prohlížel internetové stránky a hledal nějaký ten článek, který o ní ještě nemám. Když jsem zjistil, že na internetu je jich málo a já jich mám hodně, řekl jsem si, že se o ně podělím s dalšími fanoušky. A tak začal start mých stránek, kterými jsem chtěl Hance poděkovat za zpříjemnění dětství a nostalgické vzpomínky. Tak pozvolně vznikaly stránky, které na českém webu do té doby nebyly a které si Hanka zaslouží. Hanko, díky že jste, život s Vašimi písničkami je snazší.

František Filip

režisér

„... třeba paní Zagorová... je to milá holka, všechno – ale kolik bere každý rok!...“ Takhle nezištně kdysi ještě více zviditelnil všemi múzami políbenou Hanu Zagorovou jistý vysoký politik, pro mne a národ již dostatečně viditelnou díky jejímu umění. Není divu, že jsem se dal docela snadno získat ke spolupráci s ní na televizním kontaktním pořadu o lidském trápení *Když nemůžu spát*, i když písničky nebyly docela moje parketa a do té doby jsem se zabýval spíš hranými dramatickými pořady. A nelitoval jsem. V řadě živě vysílaných pořadů jsem poznal nejenom výsostně profesionální zpěvačku, ale i perfektní pohotovou moderátorku, která dovedla navodit lidsky pravdivou atmosféru mezi špičkovými lékařskými kapacitami a telefonujícími diváky, kteří hledali radu a pomoc ve svých zdravotních trápeních. Hana Zagorová dokázala propojit všechny s takovou hřejivou empatií, že jsem vždycky žasnul. Abych jí to stále po každém živém vysílání opakoval, mi připadalo až blbé. Tak to činím opožděně alespoň teď, za všechny díly tohoto pořadu. Byla tak dobrá jistě i proto, že sama v životě jistě také zakusila své starosti. Ale k její cti budiž řečeno, že to ani v náznaku před ztrápenými lidmi nikdy nedala najevo. Za své profesní činnosti jsem poznal řadu výjimečných osobností a umělců. Kdybych se však ve spolupráci nesešel s Hanou Zagorovou, byl bych o hodně chudší. Tak jsem za tu příležitost vděčný.

Mám ji rád. Jako zpěvačku i jako člověka. Laskavého, moudrého, ochotného vždy pomoci a potěšit, nesmírně empatického. Když byla Hanka před deseti lety hostem mého vánočního turné, tak si ze mne František Janeček dělal legraci, že mi trvá dvacet minut, než dostanu po začátku koncertu publikum do varu a Hance stačí jen přijít, usmát se a zazpívat *Maluj zase obrázky* a má publikum tzv. v kapse. Čím to je? Myslím, že v Hančině upřímnosti, že v tom, co dělá, nikdy nebyl žádný kalkul, žádná rafináda. Publikum ji právě za tu upřímnost miluje a bezezbytku jí věří. A to já taky. Taky si skvěle vybírá repertoár, její nezaměnitelný hlas okamžitě poznáte, je vám ve společnosti jejích písniček hezky po těle i po duši. Vidím to i na mých malých dcerkách, které si moc rády použítí její DVD *Cesta ke štěstí* a Charlottka už se byla s maminkou podívat na Hančině koncertu v divadle Kalich a byla z něho nadšená. Hanka si taky píše sama krásné texty a několik jich napsala i pro mne. Např. k našemu duetu *Dávné lásky*, k baladě *Já slyšel o ráji* a z Londýna mi začátkem osmdesátých let přivezla nádhernou píseň *Memory* z muzikálu *Cats (Kočky)* Andrewa Lloyda Webbera a dala jí název *Bílá*. Hančin vliv napříč generacemi je bezkonkurenční a upřímně musím říct, že se mi Hanka vždy líbila i jako žena a že jsem pyšný na to, že o sobě snad mohu říci, že jsem její kamarád. Ne kolega. Kamarád v pravém smyslu tohoto slova.